

π. Αλέξιος Γιαννιός: Ο Χριστός είναι Εκείνος που πραγματικά μας σώζει

/ [Ενορίες](#)

Όλοι μας θα πρέπει να έχουμε πνευματικές αναζητήσεις. Ο εκκλησιασμός, η προσευχή, η νηστεία, η ελεημοσύνη, οι αγαθοεργίες, δεν τα κάνουμε για τον Θεό, αλλά για να βοηθήσουμε τον εαυτό μας, να ξεκολλήσει από τα γήινα πράγματα και να ενωθεί αγαπητικά με τον Χριστό.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 27 Νοεμβρίου (Κυριακή ΙΓ΄ Λουκά. Στεφάνου οσίου του νέου ομολογητού, Ειρηνάρχου μάρτυρος), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο **Αρχιμανδρίτης π. Αλέξιος Γιαννιός**, προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Παπάγου και Μετοχιάρης της Ιεράς Μονής Αστερίου Υμηττού.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει**».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Η ευαγγελική περικοπή της ημέρας, στην οποία αναφέρθηκε με την ομιλία του ο π. Αλέξιος, ασχολείται με τον πλούσιο νεανίσκο που προσήλθε στον Χριστό με πολύ ενδιαφέρον και Τον ρώτησε τι θα έπρεπε να κάνει για να κερδίσει την βασιλεία των ουρανών.

Στην απάντηση του Χριστού, να τηρεί τις εντολές του μωσαϊκού νόμου, ο νεανίσκος αποδέχτηκε ότι τις γνώριζε από τη νεότητα του και τις τηρούσε. Το μόνο που του έλειπε, ήταν να πουλήσει όλα όσα είχε και να τα δώσει στους φτωχούς, και να Τον ακολουθήσει.

«Ένας τρόπος για να αποδείξουμε ότι αγαπάμε τον Θεό, είναι η τήρηση των εντολών Του. Γιατί όταν λέμε ότι αγαπάμε κάποιον, χωρίς να κάνουμε θυσίες γι' αυτόν, είναι ψεύτικη η αγάπη μας.»

Όταν ο νεανίσκος άκουσε το πνευματικό αγώνισμα που του πρότεινε ο Χριστός, έφυγε, γιατί ήταν πολύ πλούσιος και δυσκολεύτηκε να κάνει αυτήν την υπέρβαση. Δηλαδή να απαγκιστρωθεί από τον πλούτο, να τον μοιράσει στους φτωχούς και να ακολουθήσει τον φτωχό Ιησού.

Και απαντώντας στους μαθητές Του, για το ποιος μπορεί να σωθεί, ο Κύριος τους είπε πως «τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστί».

Συνεχίζοντας ο π. Αλέξιος, τόνισε:

«Όλοι μας θα πρέπει να έχουμε πνευματικές αναζητήσεις. Ο εκκλησιασμός, η προσευχή, η νηστεία, η ελεημοσύνη, οι αγαθοεργίες, δεν τα κάνουμε για τον Θεό, αλλά για να βοηθήσουμε τον εαυτό μας, να ξεκολλήσει από τα γήινα πράγματα και να ενωθεί αγαπητικά με τον Χριστό.

Πάντοτε όμως, επειδή υστερούμε, χρειαζόμαστε, όπως οι αδύναμοι μαθητές χρειάζονται φροντιστήριο και ιδιαίτερη μελέτη εκεί που χωλαίνουν, κι εμείς να βρίσκουμε τι μας λείπει.»

Στην πνευματική μας πορεία, επεσήμανε στη συνέχεια, θα πρέπει να μας απασχολεί το μεγάλο γεγονός της σωτηρίας μας, να μην χάσουμε τον παράδεισο από ελλείψεις.

Μπορεί να μην αγκιστρωνόμαστε σήμερα από τον πολύ πλούτο, διότι τον έχουν λίγοι, αλλά αγκιστρωνόμαστε από άλλα πράγματα.

Τα οποία μπορεί να είναι μικρά, αλλά τα βάζουμε σε μεγαλύτερη θέση στην καρδιά μας, από τον Χριστό, χάνοντας έτσι την πνευματική μας άνοδο. Ο Χριστός είναι

εκείνος που πραγματικά μας σώζει, στην αγάπη Του ελπίζουμε.

Ζούμε στον έσχατο αιώνα, είπε ο π. Αλέξιος, και δυστυχώς, πόσοι άνθρωποι μεριμνούν για την σωτηρία τους, πόσοι ενδιαφέρονται να γίνουν αρεστοί στον Θεό. Σήμερα προσπαθούμε να γίνουμε αρεστοί στους ανθρώπους. Ο Χριστός δεν είναι η μεγάλη αγάπη και ο έρωτας της καρδιάς μας.

Ο Χριστός, βλέποντας τα πολύ μικρά πράγματα τα οποία του προσφέρουμε, μας τα ανταποδίδει μεγάλα. Όταν εμείς κάνουμε ένα βήμα, Εκείνος κάνει δέκα βήματα κι έρχεται κοντά μας.

Και όπως σημείωσε, ολοκληρώνοντας:

«Δεν μπορούμε να κρίνουμε κανέναν, η κρίση είναι του Θεού. Και ο Θεός, ευτυχώς που δεν έχει την δική μας κρίση και το δικό μας μέτρο.

Η μεσίτρια για να ανοίξει η πύλη του ουρανού και να χαρούμε την χαρά του εσφαγμένου αρνίου, είναι η Κυρία Θεοτόκος.

Εκεί ελπίζουμε, στο μανδύα των ικεσιών Της κρεμόμαστε κι εκεί εναποθέτουμε τις αγωνίες μας, την ελπίδα της σωτηρίας μας, την χαρά ότι κι εμείς θα αξιωθούμε να γίνουμε μέτοχοι της βασιλείας του Υιού Της.»